

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite, transmis de Secretariatul General al Guvernului, cu adresa nr. 71 din 27.02.2024 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D187/27.02.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect stabilirea cadrului și a cerințelor comune referitoare la administratorii de credite care, acționând în numele unui cumpărător de credite, administrează drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană și la cumpărătorii de credite care achiziționează drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de credit neperformant, emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană sau care cumpără contractul de credit neperformant în sine, prin transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE, din perspectiva necesității de aliniere a legislației naționale de profil la normele și exigențele europene, în contextul îndeplinirii obligațiilor asumate de România.

Potrivit Notei de fundamentare, în prezentul proiect se prevede faptul că „*administratorii de credite trebuie să obțină o autorizație în statul membru de origine înainte de a începe să desfășoare activități pe teritoriul României. În situația administratorilor de credite din România, autorizația este acordată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC). Condițiile de acordare și actualizare a unei autorizații în calitate de administrator de credite asigură faptul că membrii organului de conducere sau administrativ al acestuia nu au înscrise în cazierul judiciar infracțiuni relevante legate, printre altele, de infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni privind activități financiare, spălarea banilor, fraudă sau infracțiuni împotriva integrității fizice și nu fac obiectul unei proceduri de insolvență și nici nu au fost declarați anterior în stare de faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu dreptul intern. De asemenea, la momentul acordării autorizației este evaluată respectarea cerinței ca membrii organului de conducere sau ai organului administrativ al administratorilor de credite să fi fost transparenti, deschiși și cooperanți în interacțiunile lor anterioare în context profesional cu autoritățile de supraveghere și de reglementare*”.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene, demersul normativ intră sub incidența reglementărilor subsumate *Dreptului de stabilire și libertatea de a presta servicii*, integrate segmentului legislativ - *Aplicare sectorială/Activități de servicii*, în sectorul - *Bănci*.

În raport de obiectul specific de reglementare, la nivelul **dreptului european derivat**, prezintă incidență directă dispozițiile *Directivei (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE*, prevederi pe care inițiatorii prezentului demers le transpun integral la nivelul legislației naționale de profil, îndeplinindu-se, astfel, angajamentele asumate de România prin Tratatul de aderare, astfel cum a fost ratificat prin Legea nr. 157/2005.

Având în vedere evoluția continuă a *acquis-ului european* în domeniul contractelor de credit, în vederea stabilirii unui cadru și a unor cerințe comune referitoare la cumpărătorii de credite care achiziționează drepturile creditorului ce decurg dintr-un contract de

credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită într-un stat membru al Uniunii Europene și respectiv, la administratorii de credite, ca reprezentanți ai cumpărătorului de credit, semnalăm că la nivel european a fost adoptată Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE, fapt ce a impus obligația statelor membre de a se conforma acestei noi reglementări în domeniu, în contextul armonizării legislative.

Din această perspectivă, prezentul proiect se justifică pe deplin, în condițiile în care termenul limită de transpunere a acestui act juridic european, conform art. 32 din directivă, și anume data de **29 decembrie 2023**, este evident depășit, situație susceptibilă de a genera declanșarea procedurii de *infringement*, în absența unui atare demers normativ.

De altfel, după cum se prevede în proiect, Comisia Europeană a declanșat prima etapă a procedurii de *infringement*, în Cauza 2024/0125, având ca obiect netranspunerea în termen a prevederilor Directivei (UE) 2021/2167, în condițiile în care, potrivit *instrumentului de prezentare și motivare*, Comisia Europeană a deschis și dosarul EUP (2023)10426, cu referire la o posibilă încălcare a Directivei 2014/17/UE, prin amendarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

4. Ca observații generale, semnalăm că la redactarea prezentului proiect s-a recurs la o preluare *ad litteram* a normelor europene, deși transpunerea unei directive în ordinea juridică internă nu trebuie realizată prin preluarea *expressis verbis* a normelor europene, ci printr-o adaptare a acestora la destinatarii din statul membru și în raport de realitățile existente în statul respectiv, în conformitate cu practica de armonizare a legislației europene în dreptul intern al aceluia stat.

Totodată, în tot cuprinsul proiectului, sintagma „Ordonanță de Urgență”, respectiv „Ordonanță de urgență” se va scrie sub forma „ordonanță de urgență”.

De asemenea, precizăm că se impune revederea și corectarea întregului proiect, sub aspectul eliminării erorilor de redactare, a

dezacordurilor gramaticale, a folosirii incorecte a virgulei, precum și a cacofoniilor.

5. La **titlu**, având în vedere că prin prezentul proiect se preconizează și modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări prin Legea nr. 134/2023, cu modificările ulterioare, pentru a evidenția corect obiectul de reglementare, este necesară reformularea acestuia, astfel:

„Ordonanță de urgență privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind contractele de credit pentru consumatori”.

6. Menționăm că este necesară revederea integrală a **preambulului**, în vederea completării acestuia cu elementele care justifică situația extraordinară și urgența reglementării, având în vedere și intervalul de timp scurs de la data publicării Directivei (UE) 2021/2167 și termenul limită stabilit pentru transpunerea acesteia în legislația națională. Precizăm, totodată, că invocarea dosarului EUP(2023)10426 deschis de Comisia Europeană cu privire la transpunerea Directivei 2014/17/UE poate justifica numai intervenția preconizată a fi adusă Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016, potrivit art. 29 din proiect.

În considerarea observației de mai sus, propunem eliminarea **primului și celui de-al optulea paragraf** ale preambulului.

Prin urmare, recomandăm ca **al doilea paragraf** să debuteze cu expresia „**Având în vedere că (...)**”.

La **al treilea paragraf**, pentru rigoare juridică, sintagma „infracțiuni relevante legate, printre altele, de infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni privind activități financiare” trebuie înlocuită cu expresia „**infracțiuni relevante referitoare la infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni privind activități financiare**”.

Totodată, sintagma „cu excepția cazului în care au fost reabilitați în conformitate cu dreptul intern” trebuie detaliată, pentru a stabili cu exactitate modalitatea prin care aceștia au fost reabilitați.

La al patrulea paragraf, expresia „printre altele” se va elimina, observație valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

De asemenea, sintagma „dreptul Uniunii” se va înlocui cu expresia „dreptul Uniunii **Europene**”.

La al șaptelea paragraf, pentru rațiuni normative, este necesară scrierea corectă și completă a titlului Directivei 2014/17/UE, iar expresia „prevederi din legea națională de transpunere în concordanță cu textul actului normative comunitar” se va reformula, astfel: „prevederi din **actul normativ intern**, în concordanță cu textul actului normativ **european**”.

În plus, pentru o informare completă asupra Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016, după titlul acestea se va introduce sintagma „**aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2023, cu modificările ulterioare**”.

Precizăm că **al nouălea și al zecelea paragraf** prezintă caracter declarativ, fiind necesară eliminarea acestora.

La al doisprezecelea paragraf, pentru unitate în redactare, cuvântul „beneficiul” se va înlocui cu substantivul „**interesul**”.

7. La art. 1 lit. b), pentru o redactare gramaticală corectă, propunem înlocuirea expresiei „cumpărătorii de credite care cumpără” cu sintagma „cumpărătorii de credite care **achiziționează**”, observație valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

8. La art. 2 alin. (1), în ceea ce privește expresia „în conformitate cu prevederile legale din Uniunea Europeană și cu prevederile legale naționale”, subliniem că se impune identificarea actelor europene și a actelor normative interne aplicabile administratorilor de credite care acționează în numele unui cumpărător de credite în ceea ce privește drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană, precum și cumpărătorilor de credite care achiziționează drepturile unui creditor ce decurg dintr-un contract de credit neperformant emis de o instituție de credit stabilită în Uniunea Europeană.

Reiterăm observația, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect, precum și referitor la sintagma „în conformitate cu prevederile legale naționale”, de la **art. 3 pet. 1 lit. a) și b), pet. 13, 14**.

La alin. (2) – (4), semnalăm caracterul echivoc și imprecis al normelor preconizate, fiind necesară individualizarea clară a principiilor, restricțiilor, cerințelor sau a normelor legale care prezintă

legătură cu aplicarea prezentului proiect, astfel cum precizează și Ministerul Justiției în Adresa nr. 2/8150/2024/08.02.2024, care însوtește proiectul de ordonanță de urgență.

La alin. (2), pentru considerente de ordin normativ, propunem înlocuirea expresiei „a Directivei 93/13/CEE transpusă prin Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, cu modificările ulterioare, a Directivei 2008/48/CE transpusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori și a Directivei 2014/17/UE transpusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori” cu sintagma „**a prevederilor Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări prin Legea nr. 134/2023, cu modificările ulterioare**”.

La alin. (5) lit. a) pct. (ii), pentru respectarea exigențelor de redactare, acronimul „(AFIA)”, încadrat între paranteze, va fi înlocuit cu sintagma „**denumit în continuare AFIA**”.

De asemenea, pentru o informare corectă și completă asupra Legii nr. 74/2015, după titlul acesteia, se va insera sintagma „**cu modificările și completările ulterioare**”.

Pentru același considerent, referirea la Ordonanța de urgență nr. 32/2012 se va face astfel: „**ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare**”.

La lit. a) pct. iii), pentru o redactare consacrată în domeniu, în locul expresiei „o instituție non-bancară” se va scrie sintagma „o instituție **financiară nebancară**”.

De asemenea, recomandăm înlocuirea sintagmelor „Ordonanța de urgență nr. 50/2010” și „Ordonanța de urgență nr. 52/2016” cu expresiile „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010”, respectiv „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016”, eliminarea titlurilor acestora și menționarea evenimentelor legislative ale acestor acte normative.

Reținem observația pentru toate situațiile similare din proiect.

Totodată, pentru rigoarea exprimării, sintagma „prevederile art. 128 și art. 129” se va scrie sub forma „prevederile art. 128 și 129”.

Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare, atunci când se face referire la două sau mai multe articole.

9. La art. 3, pentru unitate în redactare cu alte acte normative cu obiect similar de reglementare, este necesară reformularea **părții dispozitive**, astfel:

„Art. 3 - În sensul prezentei ordonanțe de urgență, **termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:**”.

La pct. 1, pentru aceleași rațiuni, propunem următoarea redactare:

„**1. activități de administrare a creditelor - una** sau mai multe dintre următoarele **activități**:”.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare.

La pct. 1 lit. b), pentru rigoarea exprimării sintagmele „Ordonanța de Urgență nr.” și „Ordonanța de urgență nr.” se vor reda sub forma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr.”.

De asemenea, pentru corectitudinea redactării, din sintagma „art. 7 pct. 9)” se va elmina paranteza care urmează cifrei 9.

La pct. 15, este necesară revederea definiției preconizate, întrucât, în formularea actuală, acesta nu transpune corect dispozițiile art. 3 pct. 11 din Directiva (UE) 2021/2167 și nu se înțelege în ce mod ar putea fi întrunite „în mod cumulativ” cele două condiții care determină incidența expresiei „stat membru gazdă”.

10. La art. 4 alin. (2), pentru rigoarea redactării, sintagma „menționată la alineatul (1)” se va reda sub forma „prevăzută la alin. (1)”.

11. La art. 5 alin. (1) lit. b) pct. i), semnalăm că textul nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, întrucât nu reiese cu precizie care anume sunt infracțiunile avute în vedere.

Astfel, referirea generică la „infracțiuni privind servicii și activități financiare”, „fraudă”, „infracțiuni fiscale” sau la „orice alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile comerciale, falimentul, insolvența sau protecția consumatorilor” nu este suficientă pentru identificarea respectivelor infracțiuni.

În plus, trebuie utilizată denumirea infracțiunilor sau categoriilor de infracțiuni prevăzute în Codul penal, nu formulări similare acestor denumiri. Astfel, textul trebuie să se refere la „camătă” și nu la „cămătărie”, la „divulgarea secretului profesional” și nu la „încălcarea secretului profesional”, precum și la „infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății” și nu la „infracțiuni împotriva integrității fizice”.

Se impune, prin urmare, reanalizarea și reformularea textului, astfel încât infracțiunile vizate să poată fi identificate cu precizie.

La alin. (1) lit. b) pct. (ii), expresia „incidente minore” este lipsită de claritate, fiind necesară precizarea acestora.

La alin. (1) lit. h), pentru o informare corectă și completă asupra Legii nr. 129/2019, sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

La alin. (1) lit. i), semnalăm caracterul imprecis al cerinței pe care solicitanții trebuie să o îndeplinească, fiind necesară clarificarea expresiei „cerințele de raportare și de prezentare publică a informațiilor”.

La alin. (4), pentru considerente de redactare, sintagma „litera (b)” se va scrie sub forma „lit. b)”.

12. La art. 7 alin. (1), pentru a asigura normei un caracter complet, este de analizat dacă nu ar trebui precizată și o perioadă în cadrul căreia să fie adoptat ordinul la care se face referire.

La alin. (5), sintagma „Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare” se va reda sub forma „**Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004**, cu modificările și completările ulterioare”.

13. La art. 8 alin. (1) lit. f), menționăm caracterul echivoc al sintagmei „încălcare a prevederilor legale aplicabile, inclusiv a prevederilor prezentei Ordonanțe de urgență sau a altor prevederi legale privind protecția consumatorilor, inclusiv a prevederilor legale din statul membru gazdă și din statul membru în care a fost acordat creditul”, fiind necesară reformularea, astfel încât să rezulte cu claritate care sunt condițiile în care intervine retragerea autorizației.

14. La art. 10, semnalăm că este necesară revederea dispozițiilor alin. (2), sub aspectul sintagmei „cumpărătorul de credite sau, atunci când unul dintre aceștia este desemnat să desfășoare activități de administrare a creditelor”, nefiind clar ce persoane sunt avute în vedere prin „aceștia”, observație valabilă și pentru alin. (4) al art. 10.

Precizăm că norma de la alin. (3) are caracter declarativ, fiind necesară eliminarea acestuia.

La alin. (4), deoarece se face referire la un alineat al aceluiași articol, sintagma „de la prezentul articol” se va elmina, ca inadecvată.

La alin. (5), pentru rigoarea exprimării, recomandăm ca norma să debuteze astfel: „**Dispozițiile alin. (2) - (4)**”.

15. La art. 11 alin. (1), pentru o exprimare adecvată, sugerăm înlocuirea sintagmei „Atunci când” cu sintagma „**În situația în care**”.

La alin. (2) lit. d), se impune revederea părții finale și reformularea acesteia, astfel încât să rezulte protecția căror date este avută în vedere.

La alin. (4), pentru claritatea normei, este necesară menționarea autorităților competente a solicita administratorilor de credite punerea la dispoziție a evidențelor la care se face referire prin intermediul domeniului de competență avut în vedere.

16. La art. 12 alin. (2) lit. e), este de analizat dacă nu ar trebui să se facă referire la **externalizarea** activității de administrare a creditului, în locul celei de internalizare.

17. La art. 13 alin. (1), pentru considerente de ordin redacțional, textele vor debuta cu litere mici.

La lit. a), pentru o completă informare, directiva citată se va reda sub forma „**Directivei (UE) 2021/2167**”.

La alin. (2) **partea dispozitivă**, pentru rigoarea exprimării, expresia „transmite următoarele informații autorității competente prevăzute la art. 21 alin. (4)” se va reda sub forma „transmite autorității competente prevăzute la art. 21 alin. (4) **următoarele informații**”.

La lit. f), deoarece Legea nr. 129/2009 are și intervenții de natura completării, sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu sintagma „cu modificările și **completările** ulterioare”.

La alin. (7), pentru evitarea repetiției, recomandăm ca norma să debuteze, astfel:

„**(7) Administratorul de credite poate furniza servicii în statul membru gazdă cu începere (...)**”.

18. La art. 14 alin. (1) lit. f), pentru o completă informare, trimiterea la actul european se va face sub forma: „Directivei (UE) 2021/2167”.

Referitor la alin. (1) lit. g), semnalăm că norma propusă nu are forma proprie unei enumerări, motiv pentru care recomandăm analizarea și reformularea acesteia.

La alin. (2) lit. e), **partea dispozitivă**, pentru rigoarea exprimării, sintagma „cu privire la aceasta” se va înlocui cu sintagma „cu privire la **încălcarea respectivă**”, iar sintagma „Ordonanței de urgență dacă se aplică” se va reda sub forma „**prezentei ordonanțe de urgență dacă este îndeplinită**”.

La lit. g), recomandăm eliminarea sintagmei „în plus față de măsurile prevăzute la lit. f)”, întrucât este inutilă.

19. La art. 15 alin. (2) **partea dispozitivă**, pentru corectitudinea exprimării, termenul „autorități” din sintagma „autorități competente desemnate”, se va reda sub forma „**autoritații**”.

De asemenea, pentru corectitudinea redactării, expresia „OUG 99/2006 privind instituțiile de credit și adevararea capitalului, cu modificările și completările ulterioare” va fi înlocuită cu sintagma „**Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007**”, cu modificările și completările ulterioare”.

În plus, semnalăm că sintagma „cel puțin următoarele informații” nu asigură precizie normei, fiind necesară menționarea tuturor informațiilor avute în vedere. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru art. 22, la **părțile dispozitive ale alin. (1) și (2)**, cu referire la sintagma „inclusiv cel puțin următoarele”.

La textul prevăzut pentru alin. (2) lit. a), pentru rigoarea redactării, sintagma „în conformitate cu prevederile art. 19” se va reda, astfel: „**potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1)**”. Reiterăm această observație pentru textul preconizat la pct. (ii).

La pct. (i), deoarece regulamentul la care se face trimitere nu este la prima menționare în text, titlul acestuia se va elmina. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate actele europene care nu sunt la prima menționare în text.

La alin. (3), pentru utilizarea limbajului specific normativ, sintagma „menționate la alineatul respectiv” se va înlocui cu sintagma „prevăzute la alin. (2)”. Semnalăm, totodată, că expresia „inclusiv pentru a monitoriza mai bine un număr mare de cesiuni care ar putea

avea loc într-o perioadă de criză” nu este specifică stilului juridic și recomandăm eliminarea acesteia.

La alin. (5), pentru rigoare în redactare, sintagma „Alineatele (1)-(4)” se va înlocui cu expresia „**Dispozițiile alin. (1) și (4)**”.

De asemenea, pentru corectitudine gramaticală, sintagma „și Regulamentul (UE) 2018/1725” se va redacta sub forma „**și ale Regulamentului (UE) 2018/1725**”.

20. La art. 17 alin. (1), pentru rigoarea redactării, termenul „punctul” se va reda sub forma sa abreviată, respectiv „**pct.**”.

La alin. (2) **partea dispozitivă**, semnalăm că formularea propusă este neclară și recomandăm reformularea acesteia.

De asemenea, în vederea reformulării acestuia, pentru utilizarea unui limbaj specific normativ, sintagma „în conformitate cu art. 19 alin. (1)” va fi înlocuită cu expresia „**potrivit dispozițiilor** art. 19 alin. (1)”, iar expresia „entitate menționată la art. 2 alin. (5) lit. a)” se va redacta, astfel: „**entitate prevăzută** la art. 2 alin. (5) lit. a)”.

Reținem observațiile cu privire la redactarea sintagmelor redate *supra* pentru toate cazurile similare în proiect.

La lit. b), pentru respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „așa cum sunt definite la art. 3 pct. 12 din prezenta Ordonanță de urgență” va fi reformulată, astfel: „**prevăzute la art. 3 pct. 12**”.

Referitor la textul preconizat pentru alin. (3), se impune revederea și reformularea acestuia în integralitatea sa, întrucât expresiile „nu sunt obligați să respecte nicio cerință administrativă suplimentară” și „prevederile legale naționale în vigoare din domeniul protecției consumatorilor, a dreptului civil și a dreptului penal aplicabile contractelor” sunt prea generale, imprimând normei un caracter echivoc.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru normele preconizate la alin. (4) și (6).

Totodată, menționăm că textul prevăzut pentru alin. (5) este declarativ, în concluzie recomandăm eliminarea acestuia.

La alin. (7), pentru o redactare corectă, sintagma „îndeplinește, în numele cumpărătorului de credite, obligațiile impuse cumpărătorului de credite” va fi înlocuită cu expresia „**îndeplinește, în numele cumpărătorului de credite, obligațiile impuse acestuia**”.

De asemenea, pentru rigoare gramaticală, articolul posesiv „al” din sintagma „al art. 18 și 20” se va înlocui cu „**ale**”.

La alin. (9), pentru o redactare în acord cu uzanțele de tehnică legislativă, sintagma „alineatul (3)” se va reda în forma abreviată, respectiv „alin. (3)”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect, inclusiv în cazul normelor de trimitere la articole.

21. La art. 18 alin. (1), pentru corectitudinea redactării, expresia „cel mai târziu la data în care încep activitățile de administrare a creditelor” va fi redactat, astfel: „cel mai târziu la data la care încep activitățile de administrare a creditelor”.

22. La art. 20 alin. (2), semnalăm că norma de trimitere la „art. 21 alin. (4) lit. a) și b)” este eronată, deoarece alineatul respectiv nu are în structura sa enumerări.

În concluzie, se impune revederea și corectarea normei de trimitere.

La alin. (4), referitor la termenul de 15 zile, este de analizat dacă norma nu ar trebui să cuprindă și data de la care începe să curgă acesta.

23. La art. 21 alin. (3), deoarece toate cele trei enumerări de la lit. a)-c) debutează cu formularea identică „În situația în care România este stat membru de origine al unui cumpărător de credite sau, după caz, al reprezentantului acestuia desemnat în conformitate cu articolul 19, autoritatea competentă supraveghează modul în care sunt respectate prevederile”, pentru o mai bună organizare a textului, recomandăm ca aceasta să fie inclusă în partea dispozitivă a normei.

De asemenea, la actuala formulare a lit. b), pentru rigoare în redactare, sintagma „în conformitate cu articolul 19” din expresia redată *supra* va fi redactată, astfel: „în conformitate cu **dispozițiile art. 19”.**

La alin. (7) lit. b), pentru respectarea exigențelor normative, sintagma „cerințelor respective” se va înlocui cu expresia „cerințelor prevăzute la lit. a)”.

24. La art. 22 alin. (1) lit. a), pentru considerente de ordin redacțional, sintagma „prevederile art. 5 și art. 6” se va reda sub forma „prevederile art. 5 și 6”.

Totodată, recomandăm revederea normei de trimitere la **art. 6**, deoarece norma respectivă nu face referire la acordarea sau refuzarea acordării autorizației.

La alin. (3), semnalăm că norma este redactată de o manieră deficitară, în dezacord cu normele de tehnică legislativă, făcând trimitere la dispozițiile art. 21 alin. (5), care, la rândul său, conține o

normă de trimitere. Pe cale de consecință, se impune revederea și reformularea textului preconizat pentru **alin. (3)**.

La **alin. (5)**, deoarece expresia „să ia toate măsurile necesare, în conformitate cu atribuțiile ce revin fiecăreia dintre ele prevăzute la art. 21, alin. (5)” nu asigură claritate normei, propunem reformularea acesteia.

25. La art. 23 alin. (1), ca observație de ordin general, pentru o corectă sistematizare a normelor, este necesară redarea acestora într-o ordine care să ia în considerare un criteriu specific, cum ar fi ordinea crescătoare a dispozițiilor în care sunt prevăzute obligațiile a căror încălcare constituie contravenție.

Totodată, pentru evitarea repetiției, din cuprinsul **lit. a)-p)** trebuie eliminată expresia „se sanctionează”, întrucât această precizare este prevăzută în cadrul părții dispozitive a alin. (1).

La **lit. a)**, semnalăm că nu este corectă stabilirea drept contravenție a faptei administratorului de credite de a „accepta” ca una sau mai multe persoane să devină sau să rămână membre ale organului de conducere sau administrativ, întrucât analiza îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b)-d) este realizată de autoritatea competentă să acorde autorizația prevăzută la art. 4 alin. (1). În această situație, anterior acordării autorizației, sanctiunea nu poate consta decât în refuzul acordării acesteia, ca urmare a neîndeplinirii condițiilor legale, neputându-se stabili incidența răspunderii contravenționale.

În cazul în care s-au avut în vedere situațiile în care, ulterior acordării autorizației, apar modificări în structura organelor de conducere sau administrative ale administratorului de credite, apreciem că soluția ar fi trebuit să fie instituirea, în mod expres, sub sanctiune contravențională, a obligației de a supune verificării autoritatii competente îndeplinirea condițiilor de către noii membri.

Observațiile de mai sus sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru **lit. e), g) și f)**, prin care se stabilesc contravenții prin trimitere la dispozițiile art. 5 alin. (1), ținând seama și de faptul că sanctiunea contravențională nu poate fi aplicată înainte de dobândirea calității de administrator de credite prin eliberarea autorizației de către autoritatea competentă, astfel încât textele trebuie reformulate în mod corespunzător.

Pe de altă parte, textul propus pentru **lit. a)** nu poate face trimitere la dispozițiile art. 5 alin. (3), întrucât respectiva normă nu stabilește o

obligație a administratorului de credite a cărei neîndeplinire să poată constitui contravenție, ci prevede că, în cazul în care solicitantul respectă toate cerințele prevăzute la alin. (1), autorizația este eliberată.

Este necesară, de aceea, eliminarea din text a expresiei „și alin. (3)”.

La lit. b), pentru asigurarea clarității și previzibilității reglementării, este necesar ca textul să facă trimitere numai la acele norme din cuprinsul art. 12 prin care se stabilesc obligații ale furnizorului de servicii de administrare a creditelor a căror nerespectare poate constitui contravenție.

La lit. c), pentru corelare cu dispozițiile art. 25 alin. (1) și (2), la care se face trimitera, termenul „plângerile” trebuie înlocuit cu „reclamațiile”.

La lit. d) este necesară reanalizarea trimiterilor la art. 12 alin. (1) și (2), întrucât nu toate dispozițiile preconizate pentru respectivele aliniate cuprind obligații a căror nerespectare să poată constitui contravenție.

Pe de altă parte, stabilirea drept contravenție a nerespectării dispozițiilor art. 12 alin. (3) nu îndeplinește cerințele clarității și previzibilității, întrucât nu se înțelege care este modalitatea prin care se va constata neîndeplinirea obligației de menținere a „calității controlului intern al administratorului de credite și calitatea și continuitatea activităților sale de administrare a creditelor” în cazul externalizării respectivelor activități.

Se impune, prin urmare, reanalizarea soluției legislative sub acest aspect.

La lit. f), deși textul face trimitere la art. 11 în întregime, din redactare rezultă că fapta care constituie contravenție constă numai în nerespectarea cerințelor referitoare la contractul de administrare a creditelor, cerințe prevăzute la art. 11 alin. (2), nu și în nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (3) și (4).

În concluzie, propunem, reanalizarea textului și înlocuirea trimiterii generice la art. 11 cu trimiteri exprese la aliniatele acestui articol care stabilesc obligațiile a căror încălcare constituie contravenție.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru lit. h), în ceea ce privește trimitera generică la art. 15.

La lit. I), semnalăm că prin trimiterea generică la prevederile art. 17, textul instituie o reglementare în dezacord cu principiile

legalității și proporționalității în materie contravențională, întrucât alin. (3) al art. 17 se referă în mod nediferențiat, la „prevederile legale relevante ale Uniunii Europene și prevederile legale naționale privind, în special” anumite materii, fără a se preciza în mod expres care anume prevederi sunt avute în vedere.

Precizăm că, referitor la o normă sanctionatorie similară, în Decizia Curții Constituționale nr. 152/2020 s-a reținut că, „*întrucât prevederile de lege supuse controlului de constitucionalitate impun o obligație generală de a respecta un număr nefinisat de norme, cu dificultate identificabile, și stabilesc sanctiuni contravenționale, neincriminând fapte concrete* (s.n.), încalcă principiile legalității și proporționalității care guvernează dreptul contravențional. Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, caracterizate printr-o tehnică legislativă deficitară, nu îtrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremăției sale și a legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și cu principiul restrângerii proporționale a drepturilor și libertăților fundamentale, prevăzut de art. 53 alin. (2) din Constituție.”.

Având în vedere cele de mai sus, precizăm că este necesară și reanalizarea art. 17 alin. (4) sub aspectul îndeplinirii cerințelor de claritate, precizie și previzibilitate.

Pe de altă parte, menționăm că nici nu s-ar putea institui răspunderea contravențională în cazul nerespectării „prevederilor legale naționale privind dreptul penal”, aşa cum rezultă din trimiterea la întregul art. 17, deci inclusiv la alin. (4) al acestui articol.

Se impune, prin urmare, reanalizarea soluțiilor legislative și reformularea lit. I) în sensul trimiterii numai la dispozițiile art. 17 care instituie obligații a căror neîndeplinire să poată constitui contravenții.

Aceste observații sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru trimiterea generică la art. 10 din cuprinsul lit. m), întrucât alin. (5) al art. 10 se referă, în mod nediferențiat, la respectarea „oricăror alte cerințe legate de comunicările prevăzute în prevederile legale ale Uniunii Europene sau în legislația națională aplicabilă”.

La lit. m), semnalăm că nu poate fi instituită răspunderea contravențională a entităților prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) sau (iii), întrucât, potrivit părții introductorye a art. 2 alin. (5), ordonanța de urgență nu este aplicabilă în cazul administrării drepturilor unui

creditor ce decurg din contracte de credit sau administrarea contractului de credit în sine, efectuate de respectivele entități.

Pentru acest motiv, este necesară și reanalizarea dispozițiilor propuse pentru **art. 10**, în ceea ce privește referirea la entitățile prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) pct. (i) și (iii).

La **lit. n)**, pentru claritatea normei și pentru corelare cu **art. 6**, la care se face trimiterea, propunem înlocuirea expresiei „privind capacitatea de a deține fonduri de la debitor” cu sintagma „privind interdicția de a primi sau de a deține fonduri de la debitor”.

La **lit. o)**, semnalăm că textul are un caracter imprecis, întrucât noțiunea de „țară terță” nu este definită în proiect. Observația este valabilă și pentru **lit. p)**.

În acest context, ținând seama de norma propusă pentru **lit. o)**, apreciem că, în cuprinsul **părții dispoitive a art. 19 alin. (1)**, expresia „desemnează în scris un reprezentant care poate avea:” ar trebui înlocuită cu sintagma „desemnează în scris un reprezentant **în România**, care poate avea:”.

La **lit. p)**, pentru claritatea normei, este de analizat dacă aceasta nu ar trebui să debuteze cu expresia „desfășurarea activității **de reprezentant**”.

La **art. 23 alin. (2)**, semnalăm că din reglementarea propusă nu rezultă cu claritate care este natura juridică a „măsurilor de remediere” care pot fi aplicate odată cu sanctiunea contravențională principală.

Astfel, deși la art. 24 alin. (2) se prevede că respectivelor măsuri le sunt aplicabile, în completare, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, acestea nu pot avea caracterul unor sanctiuni contravenționale. Avem în vedere faptul că, potrivit reglementării-cadru în materie contravențională, sanctiunile contravenționale sunt doar cele principale și cele complementare prevăzute la art. 5 alin. (1)-(3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin legi speciale fiind permisă, potrivit art. 5 alin. (4) din același act normativ, doar instituirea unor noi astfel de sanctiuni, nu a unor „măsuri de remediere”, aşa cum se propune în proiect.

Se impune, astfel, reanalizarea soluțiilor legislative propuse, astfel încât să rezulte care este natura acestor „măsuri”, precum și modalitatea de contestare a aplicării acestora.

Distinct de aceste observații, semnalăm și faptul că măsura prevăzută la **art. 23 alin. (2) lit. a)**, respectiv retragerea autorizației de

a desfășura activități în calitate de administrator de credite, nici nu ar putea fi calificată drept „măsură de remediere”, întrucât aceasta are ca efect încetarea desfășurării respectivei activități și nu continuarea acesteia după îndreptarea anumitor neregularități constatate.

Sub acest aspect, precizăm că respectiva „măsură” ar putea reprezenta o sanctiune contravențională complementară, fiind de natura celei prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Pe cale de consecință, este necesară și reanalizarea referirii la „măsurile prevăzute la art. 23 alin. (2)” din cuprinsul **art. 24 alin. (1)**.

La **art. 23 alin. (4)**, pentru corelare cu dispozițiile art. 24 alin. (1), potrivit cărora constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 23 se realizează de către împuerniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și cu prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, expresia „autoritatea competentă” trebuie înlocuită cu sintagma „**agentul constatator**”.

La lit. c), semnalăm că referirea generică la „cifra de afaceri totală a persoanei juridice” nu este suficient de precisă și trebuie reformulată, ținând seama, *mutatis mutadins*, de cele reținute de Curtea Constituțională în cuprinsul Decizie nr. 708/2021.

Totodată, trebuie reanalizată și norma propusă pentru lit. h), întrucât referirea generică la „orice consecințe sistemice reale sau potențiale ale încălcării” nu este suficient de precisă.

Semnalăm că norma din cuprinsul **art. 23 alin. (5)** nu este suficient de clară, întrucât, în forma propusă, aceasta pare a avea ca obiect stabilirea răspunderii contravenționale exclusive a persoanelor fizice - membri ai organului de conducere sau ai organului administrativ sau alte persoane fizice responsabile - cu eliminarea posibilității sancționării contravenționale a persoanei juridice.

Precizăm că, potrivit art. 3 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, persoana juridică răspunde contravențional în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.

Având în vedere cele de mai sus, propunem reanalizarea și reformularea **art. 23 alin. (5)**, astfel încât să rezulte cu claritate care este soluția legislativă preconizată în ceea ce privește răspunderea contravențională a persoanelor juridice, cu atât mai mult cu cât, din

criteriile prevăzute la alin. (4) rezultă că nu s-ar avea în vedere excluderea acestei răspunderi.

În măsura în care s-a preconizat instituirea, în ceea ce privește răspunderea contravențională, a unei soluții similare celei din cuprinsul art. 135 alin. (3) din Codul penal, normă potrivit căreia „răspunderea persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte”, art. 23 alin. (5) trebuie reformulat în mod corespunzător, astfel încât soluția legislativă să reiasă cu claritate.

La art. 23 alin. (6) și (7), ținând seama de terminologia specifică în materie contravențională, expresia „decizie de impunere a sancțiunilor” trebuie înlocuită cu sintagma „decizie de aplicare a sancțiunilor”.

De asemenea, pentru asigurarea unei reglementări complete și corecte, dar și pentru claritatea textului, ținând cont de faptul că printre elementele care trebuie menționate în procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, prevăzute la art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu se regăsește „motivarea” aplicării sancțiunii, propunem ca expresia „este justificată în mod corespunzător” să fie înlocuită cu sintagma „se motivează în mod corespunzător **în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii**”.

Pe cale de consecință, pentru rigoare normativă, art. 24 alin. (1) trebuie să debuteze cu expresia „**În măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu prevede altfel, contravențiilor (...)**”.

26. La art. 24 alin. (1), pentru precizia normei de trimitere, sintagma „măsurilor prevăzute la alin. (2)” se va scrie „măsurilor prevăzute la **art. 23 alin. (2)**”.

La alin. (2), pentru asigurarea unei reglementări complete, textul trebuie să excepteze de la aplicare și dispozițiile **art. 29**, care se află în legătură directă cu cele ale **art. 28 alin. (1)**.

Pentru acest motiv, expresia „cu excepția art. 28 alin. (1) și” trebuie înlocuită cu sintagma „cu excepția art. 28 alin. (1), **art. 29 și**”.

Totodată, pentru rigoare în redactare, sintagma „și ale art. 32 alin. (3) teza întâi” se va reda sub forma „**și art. 32 alin. (3) teza întâi**”.

27. La art. 26, pentru o exprimare adecvată în context, sintagma „în sensul prezentei Ordonanțe de urgență” va fi eliminată.

28. La art. 27 alin. (1) lit. b), semnalăm că expresia „pentru a evita o eventuală dublare sau suprapunere atunci când fac uz de

competențele de supraveghere” este ambiguă, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

29. Sintagma „Dispoziții tranzitorii și finale”, plasată anterior art. 28, se va elimina.

30. La art. 28, la partea introductivă, sintagma „La data intrării în vigoare a prezentei Ordonanțe de urgență” se va elmina, iar sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu expresia „cu modificările și completările ulterioare”.

De asemenea, părțile dispozitive ale pct. 1 și 2 se vor redacta, astfel:

,,1. La articolul 30, după alineatul (5), se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:”;

,,2. După articolul 84 se introduc două noi articole, art. 84¹ și 84², cu următorul cuprins.”.

La pct. 2, la textul propus pentru partea dispozitivă a art. 84¹, pentru rigoare, sintagma „prevăzute în prezenta Ordonanță de urgență” se va reda sub forma „prevăzute de prezenta ordonanță de urgență”. Reiterăm această observație pentru toate cazurile similare din proiect.

Totodată, la textul art. 84² alin. (2), la partea dispozitivă, sugerăm reformularea sintagmei „Astfel de măsuri de restructurare datorată dificultăților financiare”, aceasta nefiind specifică stilului normativ.

La alin. (3), este necesară revederea normei de trimitere la alin. (1) lit. b), întrucât respectivul alineat nu cuprinde enumerări.

La cel de-al doilea pct. 2, semnalăm că intervenția preconizată este marcată în mod eronat cu cifra „2”, aceasta urmând a fi înlocuită cu cifra „3”.

În ceea ce privește textul propus, întrucât intervenția vizează numai alin. (1) al art. 86, din debutul acestuia se va elmina sintagma „Art. 86. -”.

De asemenea, pentru precizia normelor de trimitere, formularea „art. 8, 9, 11-20, art. 22-28 și art. 29 alin. (2), art. 30 alin. (7), art. 31 și art. 32 alin. (1) și (2), art. 33, 34, art. 46-58 și art. 59 alin (3), art. 60-63, 65-78, 84, art. 841, 842, 95 și 951” se va reda sub forma „art. 8, 9, 11-20, 22-28, art. 29 alin. (2), art. 30 alin. (7), art. 31, art. 32 alin. (1) și (2), art. 33, 34, 46-58, art. 59 alin (3), art. 60-63, 65-78, 84, 84¹, 84², 95 și 95¹”.

31. La art. 29 partea introductivă, pentru o redactare corectă, sintagma „La data intrării în vigoare a prezentei Ordonanțe de urgență” se va elmina, după sintagma „Monitorul Oficial” se va insera expresia

„al României”, iar sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu expresia „**aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2023**, cu modificările ulterioare”.

La pct. 1, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **partea dispozitivă** va fi redactată, astfel:

„**1. La articolul 2 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**”.

Pentru aceleași rațiuni, la pct. 2, **partea dispozitivă** va avea următoarea redactare:

„**2. La articolul 3, punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:**”.

La textul propus pentru **pct. 20 de la art. 3**, pentru unitate în redactare cu celelalte definiții din actul normativ de bază, termenul „înseamnă” se va elimina.

Pentru rigoare normativă, la **pct. 3, partea dispozitivă** va fi redată, după cum urmează:

„**3. După articolul 39 se introduce un nou articol, art. 39¹, cu următorul cuprins:**”.

La **pct. 4**, la textul propus pentru **art. 45 alin. (2)**, la **partea dispozitivă**, sugerăm reformularea sintagmei „Astfel de măsuri de restructurare prevăzute la alin. (1)”, aceasta nefiind specifică stilului normativ.

De asemenea, la **alin. (3)**, este necesară revederea normei de trimitere la **alin. (1) lit. b)**, întrucât respectivul alineat nu cuprinde enumerări.

La **pct. 5 și 6, părțile dispozitive** vor avea următoarea redactare:

„**5. După articolul 57 se introduce un nou articol, art. 57¹, cu următorul cuprins:**”;

„**6. După articolul 88 se introduc două noi articole, art. 88¹ și 88², cu următorul cuprins:**”.

La textul **art. 88¹**, sintagma „prevăzute la anexa nr. 3” se va scrie „prevăzute **în** anexa nr. 3”.

Referitor la **pct. 8 și 9**, întrucât ambele vizează modificarea unor elemente aparținând aceluiași articol, în acord cu uzanțele de tehnică legislativă, recomandăm comasarea acestora într-un singur punct, cu următoarea **partea dispozitivă**:

„**8. La articolul 107, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**”.

În continuare, se vor reda textele propuse, sintagma „Art. 107 -” urmând a fi eliminată din debutul textului propus pentru alin. (1), în debutul textului propus pentru alin. (4) se va inseră cifra „(4)”, iar pct. 9 se va elmina.

La actualul pct. 10, care va deveni pct. 9, **partea dispozitivă** se va redacta, astfel:

„9. La articolul 113, **alineatul (1)** se modifică și va avea următorul cuprins:”.

32. La **art. 30 alin. (2)**, după sintagma „Monitorul Oficial al României” se va inseră expresia „**Partea I**”, iar după termenul „**prezentei**” se va inseră sintagma „**ordonanțe de urgență**”.

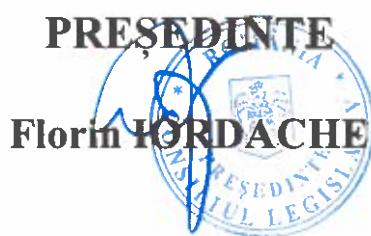
33. La **art. 31 alin. (1)**, pentru rigoare normativă, sintagma „în termen de 10 zile” se va înlocui cu expresia „**la 10 zile**”.

Referitor la norma preconizată la **alin. (2)**, întrucât textul reprezintă o dispoziție tranzitorie, pentru care folosirea sintagmei „Prin derogare de la alin. (1)” este improprie.

Totodată, având în vedere lipsa de claritate a normei, generată de utilizarea sintagmei „entitățile care au țara de origine România și care deja desfășoară activități de administrare a creditelor în conformitate cu prevederile legale naționale la 30 decembrie 2023”, se impune reformularea în ansamblu a textului propus.

La **alin. (3)**, recomandăm ca sintagma „notifică Comisiei Europene prezenta Ordonanță de Urgență” să fie redată sub forma „notifică Comisiei Europene **adoptarea prezentei ordonanțe de urgență**”.

34. La **anexă**, propunem eliminarea sintagmei „conform art. 25 alin. (4)” din titlu.

București
Nr. 198/28.02.2024